

Közép-Ázsiából jelentik: Jakub-Bey Kasgarban mint a porta vasalusa Közép-Ázsia mohamedánjait Oroszország elleni lázadásra hívja föl. Sok ezer emissarius működik ez értelemben, minek folytán az oroszok telepüket elsáncolják, a helyőrséget szaporítják és sok ágyút küldenek a fenyegetett pontokra.

A miriditák.

Az ottoman-miridita vizsály még nincs kiegyenlítve. Dervis pasa provokálni akarja az összeütközést, hogy a mozgalmat fegyveres erővel elfojtsa, de a miriditák kerülnek azt, hanem azért nagyban készkülnék területük védelmére. Skutari vidékén mintegy 18 zászlójai vagyis összesen 16.000 ember és 30 tábori hegyi ágyú áll. Most már hét nemzetőrszázalóját szerveznek. E sereg azonban aránylag oly csekély, hogy a törökök e vidéken csak védelmi harcra lesznek kénytelenek szorítkozni.

Midhat feltételei.

Midhat pasa a seik-ül-izlamhoz egy levelet intézett, melyben előadta visszatérésének feltételeit. — E feltételek tizenegy pontba vannak foglalva és ezek közt az is, hogy ezentúl a szultán családjának befolyása a politikai és személyes ügyekre elhárítsák, továbbá, hogy a nagyvezérség helyét európai módra szervezett miniszterelnökség foglalja el.

Romániából.

Romániában egy ápril 11-kén tartott minisztertanács elhatározta a tartalékosok behívását. Ugyan e minisztertanács megvitatta Románia további magatartását a bekövetkező eshetőségekkel szemben.

Hol lesz a megütközés.

Az első lövések Oroszország és Törökország közt valószínűleg Ázsiában fognak válni. A háború sulyonja mégis csak Európában lesz, minden valószínűség szerint Romániában. Az ázsiai harcotér leginkább érdekli Angliát, mely az uralma alatti mohamedán törzseket nem fogja visszatartani a szent háboruban való részvételről. S a hangulat Angliában ma nagyon izgatott Oroszország ellen, melyet még nagyban ápol az orosz sajtó, mely Törökország összeomlására fujja a riadót.

Anglia nagymérvű katonai intézkedéseket tesz, hogy az események Ázsiában meg ne lépjenek; a suez-csatornán legközelebb nagymérvű angol csapatszállítások várhatók.

Bécsi hír.

Bécsből írják: Itteni magasabb katonai körökben, mint bizonyosat beszélnek, hogy a három északi hatalom kormányai közt létrejött megállapodások folytán, mielőtt az orosz sereg átlépi a Pruthot, Ausztria-Magyarország seregeinek azonnal kiadatik a rendelet Bosnia elfoglalására.

Börze-panique.

Párisból távirják, hogy az ottani tőzsdén már e hó 10-ike óta folyton növekvő általános panique uralkodik. Az osztrák értékpapírok négy nap alatt 3 és fél százalékkal csökkentek.

Táviratok.

Bécs, apr. 14. Pétervárról jelentik: A minisztertanács addigi ülésében még határozat nem hozott. A jövő héten Gorcsakoff egy körjegyzéke tudatni fogja a hatalmakkal Oroszország megállapodását. A porta és Montenegró közti érintkezés megszaksztatott. Jonini orosz konsul, ma utasításokkal Montenegróba utazott. Bulgária jövődö organisatora Taherkaskij vasárnap Kisevbe utazik. — Persia notificálta a portának követeléseit Bagdadra nézve.

Bukarest, ápril 14. Ma délután a fejedelemmel nagy tanács tartatik, melyre valamennyi volt kabinetelnök meghívott.

Bécs, apr. 14. A „Polit. Corr.” jelenti Londonból, hogy ott még mindig hisznek egy diplomatiai tény lehetőségében, és hogy Oroszország katonai actiója még nincs közvetlenül kilátásban.

Bécs, ápril. 14. A dunagőzhajózási társulat hírt kapott Kalafatból, hogy a törökök hidat vernek a Dunán. E hírt a társulat a mai gabná-börzén közzétette.

Bukarest, ápril 14. A fejedelmi palotában mai napon tartott nagy minisztertanács elhatározá, hogy a fenyegető helyzettel szemben a kamara ez iránti határozata nélkül, semmiféle övrendszabályokhoz nem nyulnak.

Bécs, apr. 14. Kalafatból jelentik, hogy a törökök már a Dunán hidak építésével foglalkoznak.

London, apr. 14. Reuter ügynöksége jelenti: Pétervárról érkezett hírek szerint az orosz hadüzenet nem fog azonnal megjelenni. Oroszország először valószínűleg egy a helyzetet magyarázó jegyzéket fog intézni a nagyhatalmakhoz, vissza fogja hívni a konstantinápolyi követelést s Törökországban levő összes konsulatit, aztán a császár Kisevfe megy, s valószínűleg itt fog kiadatik a hadüzenet.

London, apr. 14. Az alsóház tegnap éjjeli ülésében Hardy államtitkár felett Hartington támadásaira. Kijelenté, hogy Törökország válasza a jegyzőkönyvre nem alkalmas a békét helyreállítani.

ni, de Anglia utolsó szava a béke érdekében még nincs kimondva, Anglia a hatalmakkal egyetértőleg mindig a keresztények érdekében cselekedett, de nem kívánta a Törökország elleni háborúra törekvő politikát. Törökország Anglia ellen nem követett el jogtalanságot. A keresztények iránti rokonszenv dacára Anglia nincs felruházva mandátummal az istentől, hogy azok érdekében háborút indítson. Ha Törökország Anglia becsületét és érdekeit csorbitotta volna, akkor másként állna a dolog; de így nincs, a mi igazolná, hogy Anglia a kardhoz nyuljon. Anglia aláírta a jegyzőkönyvet, mivel értesített, hogy az Oroszországnak az utolsó chance-ot adja meg a lefegyverzésre.

Miután még számos szónok beszélt, a Northcote kijelenté, hogy a kormány erkölcsi kényszerűsége, hogy a fegyveres hatalommal való fenyegetődzés e politikát meghiusította: Hartington vissza vonta indítványát.

London, apr. 13. Az alsóházban Northcote kijelenté, hogy a brüsseli Nord azon hire, mintha Derby egy Konstantinápolyba intézett iratban categorice kijelentette volna, hogy a porta Anglia segélyére semmi esetre sem számolhat: — teljesen alaptalan. — Bourke kijelenté, hogy semmiféle hivatalos tudósítás nem érkezett arról, hogy Bolgárországban forradalmi ügynököket vetettek volna észre. — Hartington bejegyzett bejelentett resolútióját, melyben a kormány politikáját megátadja, s azt a mostani helyzetért felelőssé teszi. — A felsőházban Derby kijelenté, hogy a porta körirata nézete szerint nem kielégítő és nem alkalmas a békés megoldás eszközölésére, — Granville hétfn fel fogja hívni a ház figyelmét e tárgyra.

Konstantinápoly. Ápril 13. A montenegrói küldöttek ma utoljára érkekeztek Saviet pasával, ki kereken kijelentette nekik követeléseik visszautasítását. Ezután a nagyvezér táviratot intézett a montenegrói fejedelemez, s tudatta vele, hogy miután a békétárgyalások eredménytelenek maradtak, a fegyverszünet nem fog meghosszabbíttatni.

A kolozsvári lövőde sorsa.

A kolozsvári polgári lövész-egyletnek tegnap tartott közgyűlésében dönt el lövőlődnök jövő sorsa.

Az egyet nagydírmű elnöke gróf Bánffy Béla a gyűlést megnyitván, titkár felolvasta az igazgató választmányának jelentését, mely következőleg szól:

Tisztelt közgyűlés!

Midőn a védőképesség emelése tekintetéből a lövőde felállítására városunkban czélba vétett mint a közgyűlés t. tagjai előtt tudva van, folyamodás intéztetett egyetünk részéről a városi képviselőtestülethez, hogy az építés és felszerelésre befektetendő 20.000 frtnak 6%-os kamatját biztosítsa. A képviselőtestület ennek készséggel eleget is tett, s a befektetendő tőke 6%-s kamatját a részjegyek teljes kisorsolásáig minden feltétel nélkül garantálta, s csak is azt ködtötte ki, hogy a város, két tag által egy választmányi mint a közgyűlésen, a város érdekeinek megóvása tekintetéből, képviselve legyen. E kikötés általunk elfogadtatott s ennek folytán a képviselőtestület megbízottait megis választotta, s azok gyűléseinkre mindig meg is hívtak, sőt alapszabályainkba is bevetették, hogy a városi két képviselő a választmány kiegészítő tagja.

Mint hogy azonban az építés körül felmerült nehézségek folytán a tőke nem volt elegendő, a választmány a t. közgyűléstől nyert felhatalmazás alapján kölcsönhöz volt kénytelen folyamodni, mely kölcsönnek törlesztése, kamatja, s a folyó kiadások annyira felemésztették az évi jövedelmet, hogy a részjegybirtokosoknál részjegyeik után az őket megillető kamatokat ki nem fizethette.

Hogy az egylet a reája sulyosan nehezedő s zailbasztólag ható emez adósságtól mielőbb megmeneküljön, a részjegybirtokosok kamataikról 3 évi tartamra, az az: 1874. 1875 s 1876-ra, az egylet javára lemondottak. Mint hogy azonban ez években az egyletnek, a fennemlített okokból, valamint a közöny és részvétlenség miatt felesleges jövedelme nem volt, kérelmezett a városi hatóságnál hogy a garantírozott kamat összeget, melyről a részvényesek csak is az egylet javára mondtak lefizesse ki. Sikertől is megnyerni azt, hogy a városi 1877 évi költségvetésbe e czélra 1.000 frt felvételet, oly megjegyzéssel, hogy ez összeg a mutatkozó szükséghez képest utalványoztassék. Az ez ügyben tanácskozott a városi enquett-e bizottság, melybe egyletünk főelőzmestere is meghívott, azon véleményben volt, hogy miután az intézet nincsen olyan helyzetben, hogy a részjegyek sorsolását megkezdje, a városra nézve pedig igen terhes és nyomasztó, hogy e kamatokat örök időköz fizesse, s még reménye se legyen hogy e kamatfizetéstől valaha megmenekszik, ohajtandónak tartja, hogy a város által kamatgarantia czim alatt a költségvetésbe évenként ezután felveendő összeg sorsolásra fordítassék, hogy így a részjegybirtokosok is pénzeiket visszakaphassák, mire más körülmények között kevés remény van.

A választmány érett megfontolás alá verén ez ajánlatot, azt a t. közgyűlésnek elfogadásra ajánlja, a következő feltételek alatt:

Mondja ki a t. közgyűlés, hogy:

1) a kamatigényről jövőre méltányossági szempontokból lemond. Mint hogy azonban semminemű határozatnak visszaható ereje nincs, s nem lehet: az 1874. 1875. s 1876. évi kamatok a város által, a magára vállalt kötelezettségűl fogva kiadandók, hogy azokkal az egylet adósságait törleszthesse;

2) az 1878. évi városi költségvetésbe 1877-re folyóendő 1200 frttal az egylet 1878. év előjén tartandó rendes közgyűlésén 24 részjegyet kisorsol, s azután évenként ugyanannyit sorsol ki, mindaddig, míg a részjegyek teljesen beváltak;

3) a városi hatóság köteles az 1874 s 1875 évi kamatokról is, melyek a városi költségvetésbe eddigéig még nem vettek be, s mely összesen 2400 frtot tesz, a jövő évi költségvetésben gondoskodni;

4) a város tartozik az évenként sorsolásra szánt 1200 frtot 1878-tól kezdve minden év április 1-én az egylet rendelkezése alá bocsátani. A beváltott részjegyek az évi számadással együtt a városi hatósághoz lesznek beadandók;

5) az adósság törlesztése után a tiszta jövedelem tartalmát képzésére fordítatik, mindaddig, míg az az alapszabályilag meghatározott összeget (1000 frt) eléri. Ezután, a tiszta jövedelem felett a város rendelkezik. Készséget nem szenved, hogy a tartaléktőkének más rendeltetése nem lehet, csak az, mit az alapszabály is kijelöl, t. i. hogy az épület javítási költségeit fedezze;

6) a részjegyek teljes kisorsolása után a lövőde minden felszerelésével együtt, az alapszabály értelmében, a város birtokába megy át;

7) a város mint eddig, úgy ezután is két tag által magát képviselteti egy választmányi, mint a közgyűléseken;

8) e határozatokról a várossal forma szerénti szerződés kötéssék, melynek keresztülvitele a választmányra bízatik.

A választmányának a jelentése dr. Haller Károly, Gáman Sigmund, Szabó Károly s Bogdán István felszólalásai után elfogadtatott, s a részjegyek hiteltelenségével Szabó Károly, Gáman Sigmund s Bogdán István bizatván meg, a gyűlés eloszlott.

Klapka az orosz-török háborúról.

A konstantinápolyból nem rég visszatért Klapka tábornok hosszabb cikket közöl egyik bécsi lapban az orosz-török háború eventualitásairól. Klapka körülbelül 180.000 emberre teszi azon orosz haderőt, mely a most fölállítva levő régi hadseregből, leszámítva az összekötő vonalakat fedezetek, figyelő hadtestekre stb, szükséges csapatokat — Bolgárországban a valódi támadásra főmarad. E támadással szemben a törököknek úgy kell berendezni ellenállásukat, hogy azt egy vesztes csata meg ne törje, sőt ellenben a hosszabb kitarás által erőben és szívósságban nyerjen. A bolgárországi török sereg ereje, melynek e feladatot meg kell oldani, a jelen pillanatban már csaknem 200.000-re megy s ezt a jövő hónapban még könnyen lehet 250.000-re szaporítani.

A dunai vonal mint védelmi vonal csak relatív jelentőséggel bír, mert ha a törökök az egész folyamat Viddintől a torkolatig megzavallva akarják tartani, akkor azon veszélynek tennék ki magukat, hogy egy vagy más ponton áttörnének, s haderejük egy része elvágnának és megsemmisíttetnek.

Ausztria-Magyarország magatartásától főleg függ, hogy mily kiterjedést vehet az orosz hadműveletek köre. Ha Ausztria-Magyarország ellenségesen viseli magát Oroszország iránt, az orosz főparancsnok nehezen fogja magát arra határozni, hogy a Duna balpartját az Olt-vonalat átlépje. Ez eshetőségre való tekintetből határozta el Belgrádban a béke megkötését, hogy így Oroszország ne legyen kénytelen Szerbiának segélyt vinni. Ha azonban Ausztria-Magyarország az oroszok iránt különös barátságosnak mutatná magát, (a mit nem akarunk föltenni) az orosz hadvezérrel könnyen megkísérlésről kerülő uton Sophiánál hátban támadni meg a török hadsereget, s egyuttal Bolgárországban újból feléleszteni a lázadást.

A Dunán átkelés Klapka szerint vagy Ruscsuk és Szilisztria közt, vagy Galacz és Braila mellett történhetik; s ez utóbbi a két első török vár megerősített volta mellett valószínűbb. A Brailánál való átkelés lehetséges teszi az oroszoknak, hogy a Duna egész alsó folyamát a torkolatig elfoglalják, s ott biztos működési állapot képezzenek, a Bolgárország belseje felé s onnát Konstantinápolyba való nyomulásra. A Braila-galaczi átkelés azonbanki lehetővé teszi az oroszoknak, hogy a török főhaderőt egész erejükkel fölkeressék a Várna, Szilisztria, Ruscsuk és Sumlai várnegységekben s ezt egy nagy csata elfogadására kényszerítsék.

Ha az oroszok ez utóbbi operációra határozák el magukat, akkor kénytelenek lesznek jobb szárnyukra a Duna mentén előnyomulva, Szilisztriát cernirozni, esetleg megostromolni, s Ruscsuk szemmel tartására kielégítő haderőt előre vonni.

Az orosz haderőből a Sumla és Várna elleni fő-actióra 120.000 ember maradna még. A második hypothesis volna: ha az orosz főhadsereg azon feladatot tűzná maga elé, első sorban Szilisztriát és Ruscsukot megostromolni, s csak, e

két erősség eleste után nyomulni közvetlen Sumla ellen. Ez esetben a Duna mentén kellene továbbmozogniok hadseregek zömével s csupán szárnyaik fedezésére kellene felállítaniok a szükséges haderőket a Sumla és Várnafel vezető utakon.

Mig az első esetben a törököknek egy nagy védelmi csatában lenne alkalmuk az oroszokkal megmérkőzni, az utóbbi esetben támadólag is föl kellene lépniök, hogy a két ostromolt erősséget ideje korán fölmentsék.

A török hadsereg védelmezési vonala Bolgárországban a következő: a Duna folyam; a Balkán-bejáratnál fekvő megerősített dehlék Sumla és Várna főpontokkal, végül maga a Balkán-hegység számtalan szakadékaival és kevéssé járható átjárataival.

Ha Ruscsuk és Szilisztria elesik, s a törökök nyílt mezőn is megveretnek, ezzel még semmi sem lenne eldöntve, mivel a törökök legközelebbi ellenállása annál szívósabb lenne a második vonalon, Sumla és Várna mellett s az ezek közt fekvő megerősített helyeken. S ha itt is az orosz fegyverekre mosolygana a szerencse, akkor a harmadik vonalat kellene még kioroszakolniok, s a Balkán magaslatain, völgyeiben és szakadékaiban folytatni az élethalálharcot.

A kereskedőknek.

„Az üzletember kézi könyve” czim alatt Poloz Albert kiadásában Freedley után egy oly tanulságos és annyi czélzerű oktatásokat tartalmazó könyv jelent meg, melyet nem ajánlatunk eléggé összes hazai kereskedőink pártfogásába. A könyv élénk érthető nyelvezet mellett, mondhatnók mulattató stílyban azon alapelveket tárgyalja, melyek nélkül egyetlen üzletember sem teljesítheti helyesen feladatát. Kiterjeszkedik az üzleti élet minden ágára, minden jelentősebb mozanatára, élvezeti a tanult egészen a milliómossig és mindet a legnemesebb erkölcsi és hazafias irányban teszi.

A könyv Észak-Amerikában látott először napvilágot és ott ritka feltűnést keltvén, százezernél több példányban kelt el.

Kereskedelmi irodalmunknak, mely úgy szólva nem is létezik, bizonyára szolgálatot tett lefordításával a kiadó.

A könyv ára 3 frt.

Izleltetől im itt közlünk belőle egy részletet:

Hogy lesz az emberből milliós? Ki tudna e kérdésre felelni? Csaknem biztosan megjelölhetni az utat, a mely vagyponhoz és önállósághoz vezet; de ép oly könnyen meg lehetne mondani, miképpen kezdje valaki, hogy kitűnő költő, művész vagy hadvezér legyen, valamint utasítást adni, miként lehessen milliókat gyűjteni. Rendkívüli gondolatok és rendkívüli emberek ritkák, s ha eltekintünk a szelesélyes szerencsétől, a mely a badart gyakran a bölcs elé helyezi, úgy fogjuk találni, hogy csak kevés, lángész és talentum által különösen kitűnített ember részesül törekvésének ily gazdag jutalmában. Szinte úgy tűnik fel, mintha ez nehezebb lenne, mint egyéb valami; ha átlapozzuk a történelmet, az emberi munkásság minden ágára nézve találunk kitűnő, lángelmű embereket nem csekély számban, hanem a nagy pénzfejedelmek sora nem hosszú; milliómost találhatni ugyan minden nagy kereskedő városban, de mily kevés van ezek közt, a kik gazdagságukat csak saját törekvésüknek és nem a szerencsének köszönik.

Sokan, a kik megtalálták a gazdagság arany kapuinak kulcsait, hátrahagyták a világnak, miként sikerült ez nekik, és az elveket és alapigazságokat, a melyeket követtek és a melyeket az elért siker okaik tekintettek, nyíltan megmondták. Mulatság és oktatás végett néhányat itt előadunk.

Rothschild. Gentz Frigyes írja: „Az a kérdés, hogyan volt képes Rothschild mindazt, a mit teljesített, oly rövid idő alatt föl vállalni és véghezvinni, kétségkívül nem egy kereskedelmi és politikai főt foglalkoztatott már. Tán kevéssé bajos megfajteni, mint közönségesen” hiszik. A ki a nélkül, hogy véletleneken főnakadjon, elég érzékkel bír föl fogni, hogy az eredmény minden nagy üzletben nem csak a kedvező pillanat választásától, hanem inkább elismert alapföltételek szigorú teljesítésétől függ, az nem sokára át fogja látni, hogy mindenekelőtt két elv volt, a melyet e ház soha sem tévesztett szem elől, s a melynek, okos üzletvezetés és kedvező tervezetek felhasználása mellett, bizonyoson mai virágzása legnagyobb részét köszönheti.

Ez elvek egyike volt, a mely az őt fivért arra határozta, hogy minden üzletüket folyamatos és szakadatlan egysülésben folytassák.

Az atya halála óta, minden ajánlat, bárhonnan jött legyen, közös tanácskozásuk tárgyát képezte; minden csak némileg jelentékeny műveletet megbeszélő terv szerint egye-sült erővel hajtottak végre; mindegyik egyenlően részesült az eredményből.

Ámbár lakásuk több év óta távol volt egymástól, e körülmény még sem zavarható soha szoros egyetértésüket; sőt azt az előnyt nyújtja, hogy a dolgok állásáról különböző főpiacokon teljesen értesülve, saját lakhelyén az

összház érdekében átteendő üzleteket, mind-egyik czélszerűbben készíthető elő és vezethető be.

A másik elv, a melyet maguknak kitűzték, az volt, hogy egyetlen vállalatnál se törekedjenek túlságos nyereségre, minden műveleteiknek: határozott korlátokat vonjanak, s a mennyiben emberi elővigyázat és okosság megengedi, magukat az esetlegiek játékatól függetlenné tegyék.

Bugett Samu, a valódi kereskedők mintája, született 1794 július 27-én Wrenington (Sommerestshire). Üzletelvei voltak: 1) Csak készpénzért vásárolni és eladni; 2) alapos systematikus rend az üzlet minden ágában; 3) a legnagyobb pontosság és gyorsaság a kapott megrendelések teljesítésében; 4) csak a ki olesón vesz, árulhat ismét olesón; 5) nem sok, de tartós összeköttetések; 6) az üzletben semminek sem szabad elpusztulni vagy elveszni, a legesekélyebb tárgynak is értéke van; 7) Szorgalmas megválasztása az üzletszemélyzetnek; 8) A szolgálatok bőkezű, sőt gazdag jutalmazása, és végre 9) az igazság és becsület legszigorubb megőrzése minden üzletben.

Freedley John föelve volt önállóság és önbizalom.

„Nagy tévedés,” írja, „hogy csupán pénz lenne szükséges valamely üzlet sikeres folytatására. Ha az ember feje és kezei az üzletre alkalmasak, lesz nem sokára elégtőlkéje. Életemben tett szemléldéseim bizonyossá tesznek, hogy legalább kilencz-tizedrésze azoknak, a kik sikert mutatnak fel az üzletben, kezdetben nem bírtak más tőkével, mint saját fejükkel és kezükkel. A szorgalomra, észtehetségre, kitartásra minden állás, minden üzlet egyenlő tört nyújt, s a ki e tulajdonokkal bír, előbb-utóbb eredményre jut törekvésében. Hanem hogy egy kezdő elérje e szerencsés czélt, nem szabad esábitólag intő kilátások által letérletnie magát útjáról. Meg kell edzene magát választott hivatásához, s czélját folyton szem előtt kell tartania. Az üzlet első nagy czélja, hogy önállóságot nyújtson, azaz, hogy eszközt adjon az életfenntartásra a nélkül, hogy ezért valaki iránt lekötelve legyen; a mit ezen feljül szerzünk, gyarapítja a hatalmat, jól tehetünk, s növeli befolyásunkat.”

Barnum Ph. T. a híres speculáns és reklamgyártó, mondja, hogy tizenkét év alatt egy millió dollárt gyűjtött, s e fényes eredményt egyedül a nyomdai festék folytonos használsának köszöni. E könyv számára következő igen becses szabályt irt:

„Válaszd azt az üzletágot, a mely leginkább megegyez egyéni izlésséddel s a mely jellemednek és vérmérsékednek legjobban megfelel. Némely ember született mechanikus, más határozott ellenszennyvel viseltetik minden iránt, a mi gép nevet visel. Az egyiknek természetes hajlama van ezen foglalkozáshoz, a másinak amához. Mint kereskedő soha se tudtam valamire menni. Híjában volt minden törekvésem. Soha sem elégedtem meg szilárd jutalommal, a természet speculánsát teremtett, míg mások úgy termülnek minden speculatiótól, mint a méregtől. Válassza tehát mindenki azt a foglalkozást, a mely legjobban talál hozzá.

Tartsd meg szentül szavadat. Soha sem ígérj semmit, hogy azt betű szerint, maga idejében, egy perczre is ne teljesítsd. Az üzletemberre nézve mi sem becsesebb, mint az a hír, hogy mindig pontosan meg szokta tartani ígértét. A ki e szabályt szorosan követi, annak mindig rendelkezésére áll ismerősei erőszénye s hamar szerez magának egy sereg oly barátot, a kikre minden esetben számíthat.

A mit teszesz, azt tedd egész erődből. Dolgozzál éjjel-nappal, ha szükséges; kísérs meg mindent, s ne halaszd a közelebbi órára, a mit azonnal megtehetsz. A mi megérdemi, hogy megtegyük, azt is megérdemi, hogy jól teljesítsük. Sokan szerencznek az által vagyont, hogy alaposan folytatják üzletüket, mert mások örökké szegényeknek maradnak, megteendőjüket e kötelességüket csak félig és felületesen végzik. Becsületvágy, erély, szorgalom és kitartás elkerülhetetlenek valamely üzlet sikeréhez.

Remélj, de ne alkoss magadnak légvárakat.

Sokan maradnak szegényekül, mert folyton könnyelmű képzelgésben élnek. Minden kilátás a nyereségre már biztos nyereségként tűnik fel előttük. Ezért kapkodnak majd ide, majd oda, de mit sem tesznek alaposan.

Ne oszd meg erődet. — Folytass egyszerre csak egy üzletet s maradj ehez hű, míg kezdedben van a siker, vagy mig elhatároztad más üzlethez fogni.

Ha valakinek osztatlan figyelmé egy tárgyra van összpontosítva, akkor lelke folyton újabb javításokat fog kitalálni, a melyeket mellőzne, ha feje egyszerre tíz-husz másféle tárggyal lenne elfoglalva. Sok kincs sünt ki azok kezei közül, a kik egyszerre sokfélével foglalkoztak.

Légy elővigyázó az üzletszemélyzet választásában. Ne fogadj rosz erkölcsű és szokásos embert szolgálatodba, ha mást is kaphatsz a betöltendő állomásra. Többnyire szerencsés voltam üzletembe derék, megbízható embereket kaphatni, s e jótéményt nem köszönhetem eléggé a gondvi-

sülésnek. Ha oly embere akadsz, s ki ismerethiány, vagy gyengeség és jellemajátság miatt kép-telen helyét betölteni, bocsásd el; ne törekedjél megváltoztatni természetét, mert ez többnyire hasz-talan dolog. Más működési körre van hivatva, hadd azt folkeresnie.

Hirdess! Ne dugd a gyertyát véka alá. Bármilyen foglalkozásod, szükséget van a közönség segélyére, hirdess tehát, alapos, tartós módon, bármint alakban, csak hogy a közönség figyelmét felkeltse. Megallom, hogy az elért siker nagy részét a sajátán köszönhetem. Nem tudnék oly foglalkozást megnevezni, a mely nem szorultna hirdetésre. Lesznek ugyan emberek, a kik azt állítják, hogy megkísértették a hirdetést de nem volt sikere. Ez csak akkor lehetséges, ha az ember farkaskodik a hirdetéssel s csak olykor kísérti meg hirtapilag magára vonni a közönség figyelmét. Némelyek azt mondják, hogy nincs te-hetségük a hirdetés költségeit hordozni; ezek té-hedetnek, mert tehetségük nem engedi hogy ne hir-dessenek. Miután mindenki olvas hirtapokat, ké-zelfoghat, hogy ezek a legjobb és legolcsóbb esz-közök arra, hogy általuk a közönséggel, a mely-nek kebeléből vásárlóinkat kell várnunk, szoros összeköttetésbe lépünk. Add meg üzletednek a külszint, s való csaknem mindig következní fog rá. A földműves elveti búzáját; míg ő alszik, ad-dig a búza nő és gyümölcsöt hajt. Ép így van ez a hirdetéssel is. Míg alszol, eszel vagy vala-mely vásárlóddal fecsegsz, az alatt hirdetésed százan és ezren olvassák, a kiket soha sem lát-tál s a kik üzletedről mit sem tudnak s nem is tudnak volna, ha hirdetésed nem beszélt volna róla a hirtapban. Az üzlet-művek általában kezdik belátni az alapos és kitartó hirdetés elő-nyeit. A közönség néha magánkiált, midőn Péternek vagy Pálnak óriás előmenetelt látja s bámul a gyorsaság felett, a melylyel ezek meg-gozdognak, és nem gondolja meg, hogy ugyan-az az út mindenki előtt nyitva áll, a kinek bá-torsága van rálepní. Bátorság és bizalom szük-séges hozzá, amaz, hogy eszközölje, miszerint ezeket közzéadasson az ember egy bizonyítalan jövőre; ez pedig, hogy megnyugtassa az embert, miszerint azok az ezrek idővel bizonyosan visz-szakérülnek és ezerszeres gyümölcsöt hajtának.

Óvakodjál a kicsapongó és dobzó-életmódtól, s ha teheted, keveseb-bet használj el, mint a mennyit szer-zesz, a nélkül, hogy a legszüksége-sebbeket magadtól megvond.

Ne bízd magad másokra. Előmeneteled önmagadnak kell köszönned. Ne bízzál ba-rátaid segélyében, gondold meg midűg: „Min-denki saját szerencséjének a kovácsa.”

Légy szorgalmas és takarékos. Ne pazarolj sem időt sem pénzt lényegtelen és haszontalan mulatságokra és kedvtelésekre. Ha rábírja magát a fiatal ember a takarékos-ságra, kimondhatatlanul könnyebb lesz előhaladása vá-rasított pályáján s vagyonát szerezze magának a nélkül, hogy meg kelljen vonnia magától a szük-séges életgyönyöröket.

A szorgalom- és takarékosághoz csatolj önbizalmat. Ne félj sok tanácsossal. Az üzletembernek mindig személyesen kell a kormá-nyon lennie s hajóját önmagának vezetnie. Tanul-jon kórán mindenki gondolkozni.

Légy nyílt és igazságos. Mondd ki véleményedet tedd meg, a mit mondasz. Ekkor barátaid meg leendnek győződve, hogy meg fo-god tenni, a mi helyes és méltányos.

Szokjál korán hozzá élesen és megfeszített erővel gondolkozni. A szellemi tőkét, valamint a pénzt, jól kell el helyezni, hogy értéket nyerjen. Ezért szorgal-mas, mély, intensív gondolkodás szükséges nagy eredmények elérésére.

Soha se feledd a nyert szolgálato-t. Hálátlanság a legfertelmesebb gyarlósága az emberi szívnek.

A „KELET“ magán-távirata.

Feladatott Budapestén április 15. d. e. 11 ó. 20 p.
Érkezett Kolozsvárra április 15. d. e. 11 ó. 40 p.

Anglia minden békítést hiába-valónak tart. A czár ma megy Kise-neffbe; Abdul-Kerim a dunai se-reg főparancsnoka lett, elment Sum-lába. Az orosz yacht várja Konstan-tinápolyban az orosz követséget ennek távoztával a német consul védi az orosz alattvalókat Konstantinápoly-ban.

Cogalniceanu román külügyér lett.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1877. április 16.

— **Kitüntetés.** Ő felsége, 1877. évi mártius hó 28-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával, Bodó Mihály, a m. kir. erdélyi csendőrpáncsnokság állományába tartozó csendőrnök, egy gyermek életének s lángok közül saját élete

veszélyeztetésével véghezvitt megmentéseért, az ezüst érdemkeresztet legkegyelmesebben adomá-nyozni méltotzatott.

— **Őfelsége igazságügyi magyar minisz-tere** előterjesztésére albirákká: az alsó-járai járás-bírószághoz: Gál István zárkányi járásbírószághoz: al-jegyzőt, és a kolozsvári járásbírószághoz: Mikó Imre ottani törvényszéki jegyzőt; végre alügyés-szó: a kézdi-vásárhelyi ügyészséghez: Bartha Ig-nácz n.-kanizsai tövényszéki jegyzőt nevezte ki.

— **A városi képviselő**-testület szom-baton délután folytatta közgyűlését, de már cse-kélyebb részvételt mellett. A főispán gróf Eszter-házy Kálmán ur fél 4 órakor megnyitván az ülést, tárgyalás alá bocsátja a helyi ev. ref. egy-ház kérelmét, mely a feleki utban felállítandó népiskola kérdésével áll kapcsolatban s mely sze-riant az egyház, iskoláinak segélyezésére, megadat-ni kéri az eddigi városi subventiót s ezenfelül még 3000 frtot. Ez esetben kötelezné magát az egyház a felekalji iskola felállítására is, ami te-hát a várost tetemes költségekkel mentené meg. Kérése támogatására felhozza az egyház, hogy Ko-lozsvárt a ref. felekezet tart fenn a legtöbb nép-iskolát, hogy a legtöbbet áldoz az okokra az ösz-szes felekezetek között; s így legalább is méltá-nyos a kérelme. S ha megtagadtatnék az, kijelen-ti határozottan az egyház, hogy kénytelen lesz három s ezek között két iskoláját.ár 1877. sept. hóban bezárni, miután évi deficitje mári is 2500 frt. — A kérdés s illetőleg kérelem hosszabb dis-cussiót keltett; Züllich I. és Ákoncz János, ab-ban a véleményben vannak, hogy miután a kép-viselet a „népnevelési cseleokra“ gyűjtött 12,000 frt fölött, a felekalji iskola kiépítésének elhatáro-zásával már rendelkezett, következőleg ilyes cél-ra nincs több pénze a városnak: ennél fogva az egyház kérelme fölött is döntött már a közgyűlés Simon E. polgármester, Szász Domokos, dr. Je-nei V., Sámli L. s Nagy Lajos szerint elvi szem-pontból még nem döntött ezáltal a közgyűlés s ezért a mellett vannak, hogy a kérelem az is-kolásokéhoz, tanácsokhoz és az összes felekezetek kép-viseleiből álló enquetehez utasíttassék, s az ezek által adandó véleményhez képest döntőn aztán a képviselőt a kérvény és az egyes feleke-zeteknek adandó városi segély mérvé, kulcsa s aránya fölött, egyuttal utasíttatván kordésos kül-döttségek, hogy munkálatukkal máj. 15-ig készül-hozza meg határozatát. — Az állandó nép-nevelési bizottságra, — mi ezután került szónyeg-re, — a szakosztály javaslata alapján a közgyű-lés megválasztotta a tagokat; és egyuttal elfogad-já a szakosztály a szakosztály javaslatát, hogy a képviselőt tanügyi szakosztálya is alkatrészt képezze a népnevelési bizottságnak, melynek kü-lönbön tagjai a felekezetek által megválasztott egyének is. Továbbá megválasztotta ezután, a képviselőt, felkiáltás után, az adófelszólám-lási bizottságra rendes tagnak: Kóvári László-t, póttagnak: Tamási Jánost. E válaszlát-sok után Olasz Károly tanácsos előterjeszté a ke-rületi kapitányok és jegyzők fizetéseinek javítása tárgyában kiküldött bizottság javaslatát. Ehez képest a közgyűlés a kerületi kapitányok fizetését, tekintettel a felszaporodott teendőkre, az eddigi 300 frtről 400 frtra, a kerületijegyzőket az ed-digi 200 frtről 280 frtra emeli föl, egyuttal ki-mondván azt is, hogy kötelesek a hivatalos órák-ban csak hivatalos teendőikkel foglalkozni, hi-vatalos helyiségeikben jelen lenni és az ügykeze-lés egyöntetűségének betanulása céljából a köz-ponti főkapitányi irodában is végezni, felszólítá-sra, teendőket. Egyuttal a nyilvántartásnál alkal-mazott két napidíjas napidíját a közgyűlés, ugyan-azon bizottság javaslatára, 1 frt 25 kára emelte föl. Végre ezek után még tudomásul veszi a kép-viselet a házépítészter jelentését a nyugdíjalapról, el-fogadja a jogügyi szakosztály javaslatait Ko-lozs-Monostor bekebelezése, a gyurkapataki bir-tok megosztása és a városi képviselői tagok és tanácsí tisztségviselői temetésénél megtartandó for-malitások tárgyában; továbbá két vásár-ajánlat visszautasítása, a mértékitelesítő hivatal helyisé-gének utca-szelésítés céljából leendő (de jelen év végére halasztott) lerombolása, s végre a ka-tonai kórház tárgyában kötött bérleti szerződés iránt tett tanácsí javaslatokat; s ezzel az ülé-s szétoszlott.

— **Dr. Isacu Aurél**, városunk egyik ki-tűnő fiatal ügyvéde szombaton jegyezte el a szép Rosiescu Eliz kissezasszonyt, Rosiescu Vazul hely-beli gör. kel. esperest kedves leányát. Áldás ki-sérje a szép frigyet.

— **Vizvári Gyula** ur szombaton bucsu-zott el „Az utolsó zsidó“-ban, mely egyuttal ju-talomjátéka is volt. A közönség egészen megtöltötte a színházat és két szép koszorúval fogadta a ven-déget, azonkívül pedig az első felvonás után tisz-telői értékes emlékekkel lepték meg, melyet meleg szavak kíséretében Szabó Ádám nyújtott át az est hősnének. A mi az udjónságot és előadást il-lelti: „Az utolsó zsidó“ egyike azoknak a fércz-műveknek, melyre nem lehet találobb ítéletet mondani, mint hogy: minden kritikánál áll. A szó szoros értelmében semmi sincs benne, a mi e sületlen és ügyetlen vásári munkát szinpad-ra érdemesítne. A közönség méltó indignációját nem is tudta egyéb némileg ellensúlyozni, mint Vizváry ur sikerült alakítása és játéka, melynek értékét azonban szintén nagyon depvalta V. egy-

két coupletja, melyeknek durva s frivol czélzásai helyen lehetnek egy söröcsarnokban „művészkedő“-volksüningtől, de nem a budapesti nemzeti szin-ház komikustól és nem a kolozsvári szinpadon! Vajon mint szól Vizvári urnak ehhez a „mű vésze-téhez“ a finom(?) ízlésű és a Kassai „bocsorok“ művészetét annyira ledorongoló Jónás, ki ha azo-kat a coupletka nem Vizvári, hanem Kassai — „kívotta“ volna el: bi'onyosan a sárga földig le-rántotta volna kedvelt komikusnak!

— **Tegnap** (vasárnap április 15) egy új népszínművet mutatott beszínházunk, meglehetősen csekély közönség előtt. „A vereshaju“ címet viseli az udjonság s Lukási Sándor tollából került ki. Lapunk tere nem engeli, hogy ma részletesebben megöltsük az udjonságot. Annyit azonban constalálnunk kell, hogy a kolozsvári szinpadon utóbbi időben szinrekerült nép-színmű férczművek közül a Lukási műve kétségtelenül kimagaslik mindenesetre megördemele-t a szinrehozattal. Az előadást illetőleg: Baloghné asszony (a vereshaju), Kassai, Szentgyörgyi urak s főkép Ditriné asszony ma kiváló szépen játs-ztak úgy, hogy a közönség nem győzte őket eleget tapsolni. Különbön holnap bővebben visszatérünk mind a darabra mind az előadásra.

— **Priell Kornélius** asszonynak a mai vonat-tal kell megérkeznie; de ez esetben is csak csü-törtökön lép föl először, még pedig vagy „Caver-let-né“ vagy „Bárvány“ című francia drámában. Ezenkívül még „Ibolyafaló“ című német és más három kis vígjáték fog P. K. asz. vendég szerep-lése alatt szinre kerülni.

— **Egyik helyi tüzeset** alkalmából megrőtük a tüzoltó toronyörnek azon eljárását, hogy megvárta a tüzoltó: elindulását és csak az-után kongatta a tüzelő harangot. E megrová-sunkra tegnap az egyet parancsnokságtól egy olyan hangon tartott és anyai öndicsőréttel kibé-lett czáfolatot vetünk, hogy azt csak a parancs-nokság tekintélyének érdekében sem közöljük. Megemlítjük azonban belőle, hogy maga a pa-rancsnokság is elismeri, hogy az általunk meg-rott eset alkalmával a tüzoltók már elindultak és a Tauffer-hidjánál voltak (szemtanuk állítása sze-rint azonban majdnem a Nagy-hidnál), midőn az ór a haranggal jelt adott. Ezt azonban a parancs-nokság szerint annak kell tulajdonitanunk, hogy az örnek épen harminczhármat kellett nyomintson a táviradgépzetten, míg a tüzet tudathatta, s a mi ezt a munkát végezte, a tüzoltók már a tűz felét járták. Örömmel látható ebből, hogy a mi tüzoltóink még a sürgönynél vagy az ezzel azo-nos villámnál is fürgöbök, a mit mi készséggel el is hiszünk, és csak abból következtetjük, hogy a villámot nem előzhették meg, és nem lehettek még a Tauffer-hidnál sem, mivel meg kellett a táviratot hallgatniok, hogy tudják merre induljanak. A mikor azonban ezt megtud-ták, a tüzoltó is kongathatta a harangot. Egyéb-iránt látva azt, hogy az egyet parancsnoksága a helyett, hogy az ór által elkövetett hibát be-ismerné, még palástolni igyekszik, tudatjuk azt is, a mit eddig elhallgattunk, hogy a tüzoltók megbízható állítása szerint megegyezés folytán létrejött szóka s volt az egyetnél nem adni előbb a haranggal jelt, a mi a tüzoltók a fel-szereléssel készen nem voltak. A másik ok, a miért az egyet parancsnoksága nem épen sala-nias stýlban, de azért hivatalosan, neheztelését fejezi ki az, hogy miért mondta a „Kelet“, mi-szerint a két meggyült ház leégett, mikor csak azért sem égett le teljesen, mivel a padlása a házaknak megmaradt. Bocsánat e hibáért! Ez-után figyelemesebb leszünk és a jövő helyén jegy-zékbe vesszük az utolsó szálkát is, a mit a tűz nem emésztett fel. Mivel pedig látjuk, hogy az érdemes egyet parancsnoksága annyira féltékeny dicsőségre, melynek, tekintve az önfeláldozó em-berszeretettől áthatott önkéntes tagokat mi is eddig készséggel tömjönésztünk: ezután még szigorubbán fogjuk ellenőrizni a várostól fíz etett tagok eljárását s majd elősoroljuk azt is, a mit esetleg megmenthetek volna.

— **Megerősítés.** A vallás- és közoktatás-ügyi m. kir. miniszter a baróthi gazdasági szak-osztálylyal megtöltött közgási felső népiskolához ideiglenes minőségű szakitanitól kinevezett Nagy Imrét állomásán végleg megerősítette.

— **A helybeli** rom. kath. főgymnásiumi dalárda által rendezett hangverseny szép számú közönség jelenlétében tartatott meg. Ugyszólvá, alig tudtuk létezését s dalárdának s egyszerre csak előáll egy gondosan választott s jóízűsre mutató műsorozattal, melynek minden száma azt látszott mutatni, hogy a dalárda erejét felülha-ladó munkára vállalkozand. Az eredmény azonban — bár nem volt okunk sokat várni tőle — a legkellemesebb csalódást igazolta. A műsorozat majdnem minden száma tetszés között adatott elő s pár darabbal valóságos lelkesedést idéztek elő, itt azonban csak a kiválóbbakról emlékezhe-tünk meg. A dalárda által előadott énekdarab, már előlegesen is felhívta figyelmünket s az a szabatos, összevágó előadás valóban meglepte a közönséget. A Vajda Emil, Jánosi Béla és Jánosi László által előadott trio szintén kiváló tetszés-ben részesült, ugyszintén a quintetben előadott „Tell Vilmos“ nyitány, melyben különösen Kósa Árpád kellemes fuvolajátékát kell kiemelnünk. A dalárda ezután egy népdal-egyveleget adott elő, melylyel a gondos és lelkiismeretes vezetésnek ad-ták bizonyítékát. Az ember valóban nem győzte

eléggé bámulni, mint lehet egy oly külnökoru egyénekből álló dalárda által azokat a finom pia-nókat oly szépen és correcten előadni. Liska János hegedűjátéka általánosan tetszett. Ha a meglevő képzettséget egy annak megfelelőbb da-rab előadására fordítja, az eredmény mindenesetre meglepőbb lett volna. Maga a darab egyike a legnehezebbeknek s nagy művészek is próbára tesz. Liska ur szépen játszik, de hangvételai nem elég biztosak, futamai összefolyának, azonban még sokat haladhat, mert tehetsége van. Lichtenegger Győző szavallata szépen sikerült, jól is választotta a darabot, mely megható hanghöz ílett. Két-szer is kihivatott érte. Most a hangverseny fény-pontjáról kell még megemlékeznünk s ez a da-lárda által előadott „Ima“ volt, Verdi „Nabuc-co“ című operájából. A közönség a szó szoros értelmében el volt ragadtatva, Verdi külnben is remekszépségű dalművészlétét ily megkapó s min-den részletben gondosan és nagy hatással előadva ritkán hallhattuk. Különbösen a szép tiszta soprán hangok vonták magukra a figyelmet. A „Huge-nottár“-ból énekel katonakadral határozottan jobban sikerült a dalárdának, mint mikép a szinhaban hallhattuk. Végre Liszt Ferencz „Lel-kesedés“ dalának erőteljes előadása zárta be a nem remélt sikert aratott hangve-senyt s itt nem tehetjük, hogy a dalárda lelkiismeretes és értel-mes vezetője Pivál Ignác tanárról a legmele-ggebben ne emlékezzünk meg. A kik a tegnapi eredményt látták, azok nem győzték eléggé di-csérni szakavatottságát s azon buzgalmát, mely ily nehéz darabok betanításánál majdnem nélkülözhetlen. Igen helyesen tették a főgymnásium igazgatósága, ha kiűnően vezetett és begyakorolt dalárdájé által a közönséget a tegnaphoz hasonló meglepetésben többször is részesítene.

— **Az „Ébredés“** gyakorta szokott hoz-ni a miniszteriumok kebeléből úgynevezett „lelep-lezések“-et, melyek sohasem egyebek a legmeré-szebb koholmányoknál. Ritkán történik, hogy más lapok e tudósításoknak felüljenek, közelebből a „Pesti Naplóval ez megessett és átvette azon me-sét, melyet az „Ébredés“ budapesti tudósítója a gyámügyi törvényjavaslathoz a bel- és igazság-ügyminiszterium között állítólag történt casusá-ról költött. Ma azonban a nevezett lap, mely tud-va-eleveg nem szépeleg a kormányának, kénytelen kijelenteni, hogy e közlemény a történetekkel el-lenkezik. Így történt az „Ébredés“ azon hírelv is, hogy a belügyminiszter ur maga írta alá az értesítést, miszerint Verhovay sehol sincs az or-szághban választónak bejegyezve. Így történt még az „Ébredés“ sok egyéb híresztelésével, egy hogy egy állandó lajstromot kellene vezetnünk, ez ér-demes lap igaznak árult hírei rectificálására.

— **A helybeli** polg. lövöldében a tegna-pi díjlővészetten díjakat nyertek: Kőrdíjat: Dr. Haller Károly, Orbay Lajos, Tauffer Gyula. Ver-senydíjat: Kalmár Dezső, Szentjánosi Ferencz, Bartha János. Szerencsedíjat: Szentjánosi Ferencz, Kalmár Dezső, Bartha János.

— **A kolozsvári** hitelbank ez idei ren-des közgyűlését jövő május hó 16-án d. u. 4 óra-kor fogja tartani. A mint értesültünk a nyere-ményszámra a tavalyinak megfelelő, azaz 12 % osz-talékot enged meg.

— **A helyezés.** Lendvay Mátyás alsó-lendvai kir. járásbíró a dévai kir. törvényszék-hez törvényszéki bírói minőségben átköltöztetett.

— **Nem mindig** van annyi haszontalan elfecsérlésre szánt időnk, hogy a helybeli „Ébre-dés“-t keresztül olvassuk. Innen csak tegnap vet-tük észre egyik hízzott betűkkel kiállított közle-ményét, melyben azt állítja, hogy a piacról szed-tük a hadizenetről szóló közelebbi hírlunket s az-után pedig mint a cigány tesz lovával vagy a budapesti zsidóbus botlja előtt, kiáll és biztatja a közönséget, hogy csak hozzá forduljanak, mert ő árulja az igazi híreket. Nem törődünk vele, hogy minő fogásokat használ az „Ébredés“ az előfize-tők fogdosására, lapunk tudósítóinak érdekében azonban megjegyezzük, hogy a berlini „Krauz-zeitung“ épen azon nap reggel hozta a hadize-net híret, a mely nap délutánján mi; ma pedig az összes budapesti lapok hoznak egy bécsi tá-víratot, mely jelenti, hogy a berlini udvarhoz ér-kezett jelentések szerint f. hó 11-ikén (másnap hoztuk mi a hadizenet híret) 10 órakor a kon-stantinápolyi orosz ügyvivőhöz parancs érkezett, hogy a portának adja tudtára a hadüzenetet. Ennyit az igazság érdekében. Az „Ébredés“-nek pedig, — mely csak egy pár hamis tudósítását emlíve, táviratában egy héttel előbb elküldte a konstantinápolyi küldöttséget, néhány nappal be-következése előtt bezáratta az országgyűlést, köl-csönkötését kísértette meg a pénzügyminiszterrel, a mielő egy szó se volt igaz, — ajánljuk, hogy csak azok előtt henczegjen értesüléseivel, kik ámi-tásairól eddig még nem ismerik,

— **Marosvásárhelyi hírek.** Molnár György jutalomjátékát tegnap (április 14) „Mo-liére élete és halála“ Hugó Victor drámája, zsufolt ház előtt került szinre, élvezhető jó elő-adásban. Molnár művészeileg játszott; kivüle Vedres, Tókás Emilia és Szaboné dicsőre-tel oldák meg szerepüket s általában az összhan-got egyik se zavarta; míg III-ik Richard kö-zelebbi előadásán nagyon is meglátszott, hogy a szerepek csak most lettek kiosztva, sőt Molnár játékában is akárhányszor észrevettük a szinészt, a ki játszik és nem mindig láttuk III-ik „Richár-

dot, a kit személyesített. Néhány jelenetben azon-ban ez alkalommal is művészeileg játszott. R. bi-Meir a próféta“ tragoediában volt a legjobb. Ma s miután két előadásra is le van foglalva a jegy, holnap is. „Mizan trop“ Moliere classi-kus vígjátéka kerül szinre és kedden a társula és Molnár bucsu felléptél az állandó szinhez jávára „Don Caesar de Bazán“ kerül szinre. A rg ús.

— **A m.-vásárhelyi** jogász egyletnek f. évi május hó 27-én d. e. 11 órakor a városház nagytermében rendkívüli közgyűlése leend, mely alkalommal az egyet jövőja feletti véleményezé-sre kiküldött bizottság jelentése fog tárgyalás alá vétetüli. A tárgy érdekességénél fogva kérjük, ugy a vidéki mint helyi összes tagokat együléseni rész-vét és számos megjelenésre. Az igazgató választ-mány határozatából B. Apór Károly, elnök. K. uti Albert, titkár.

— **Tordai hírek.** Csóka S. vidéki szin-társulata Molnár György híres magyar tragi-kus vendégszerelése mellett f. hó 21-én kezd meg működését a tordai szinpadon. Csak 8 elő-adás lesz, a melyek azonban a szinművészet iránt érdeklődő közönség részére bizonyára nem csekély élvezetet fognak biztosítani — tekintve a követ-kező — előadásra kitűzött — darabok sorrendét: Lear király, Narciss párisi bohoca, Lo-woodi árva, III-ik Richard, Moliére élete és halála, Suliván és a nyárs polgárok, Mi-zautrop és Rabbí meir a próféta.

— **Szilágymegyei hírek.** Br. Wes-selényi Miklósné szül. br. Bánffy Agnes ur-nó a „zilahi kisedővoda-egylet“ alapító tagjai közé 500 frtal jegyezte be nevét. — A „zilahi kisedővoda-egylet“ egy Zilahon létesítendő kisedővoda jávára e hó 8-án „közvaosorát“ ren-dezett, mely a jelzett czélra mintegy 300 frt tisz-ta jövedelmet hozott. A zilahi önk. tüzoltó-egylet“ e hó 3-án tartott közgyűlésében meg-választattak elnöknek: Dóza Elek, alelnöknek: Seres Károly, főparancsnoknak: Balogh Károly, alparancsnoknak: Török József. — Zsibó ha-lad, a mennyiben közadakozás útján a főbb út-czakon lámpákat állított fel, s így éjjeli világi-tást létesített. B. oros Ferencz sz.-sámsoni ev. ref. tanító, nem hírhátván rá nejt, az elha-gyott családi tűzhelyhez való visszatérésre, keser-vében főbe lőtte magát.

— **Szolnok-Dobokamegyei hírek.**

A „Szolnok-Dobok“ hivatalos heti közlőny fen-tartására alakult szövetkezet a lapfelügyelő bizott-ság elnökül: br. Bánffy Dezső s tagjaul: dr. Szőcs Sámuel, Roth Pál, Kovács Samu s Kozma Dóme. Jónás Bálint kaczói ev. ref. pap a napokban tartotta esküvőjét Brassai Klárával, né-hai Brassai Károly ügyvéd leányával.

— **Távirati tudósítás**
a budapesti árutársaság hivatalos árjegyzé-teiről április 16-éről.

Gabona	F a j	Ára 100 klg.	
		tól	ig
		frt	kr
Buza	bánsági tisza-vidéki pest-vidéki fehértómei bácskai	13 85 13 55 13 90 13 75	— — — —
Rozs	magyar	10 25	10 40
Árpa	takarmány malta	6 60 7 20	7 10 8 65
Zab	magyar	7 85	8 —
Tengeri	bánsági másnémi	6 40 6 10	6 10 6 55
h. pezo	káposzta bánsági	—	—
Köles	magyar	5 25	5 40
Szörvény (Usanoe)	buza Szept.—Oktre szállítandó roz. teng. repoz. Szesz (ny.)	14 50 6 80 15 3/4 14 7/8 29 1/2	14 70 6 85 15 3/4 15 1/2 29 1/2

Távirati tudósítás bécsi tőzsdéről.

Április 14-én 5 % Metalikus 59.30 frt.
Kamat — 5 % Nemzeti kölcsön 64.40 frt.
Arany járadék 108.25 1860-ki államkölcsön 70.20
Bankrészevények 7.63 — Hitelrészevények 135.70 —
London 128.10 Ezüst 113.25 Cs. kir. arany
600. Napoleon'dor 1026. 100 mark német.
értékű 63.—

Urbéri kötvények: Magyarországi 79.—. To-mesi 68.50 Erdélyi 65.— Horvátországi —.

Nemzeti színház.	
Kolozsvárt, kedden április 17-én. 1877.	
Bérlet	167-ik szám.
Gerecsné M. L. jutalomjátékául	
A KÉT FOSCARI.	
Verdi operája 3 felvonásban.	
Kezdeté 7 órakor.	
Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:	
Békésy Károly.	

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint az özv. Brezina Jánosné sz. Gyermán Zsuzsánna hagyatékához tartozó, a kolozsvári 450 sz. tjkvben A + 1. rend. 257, 258. hrsz. a. felvett, s 2698 frtra becsült és az A + 4. rend. 5728. hrsz. a. felvett s 80 frtra becsült ingatlanok, az 1877. **május-hó 25-ik napján d. e. 9 órakor**, mint első és 1877. **június-hó 25-dik napján d. e. 9 órakor**, mint második határidőben ezen kir. tklvi hatóságnál kir. közj. Dörgő Albert ur által megtartandó önkéntes árverésen következő feltételek alatt eladni fognak.

- 1) Kikiáltási ár a fennebb kitett becsárak, melyeken alól az első árveréskor, a birtok nem fog eladani.
- 2) Jelzett ingatlanok külön külön bocsátatnak árverés alá.
- 3) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át bánatpénz gyanánt készpénzben, vagy közforgalmu hitelpapírokban napi árkelet szerint az árverező biztos kezéhez letenni.
- 4) A vételár két egyenlő részletben és pedig első fele, a leütés napjától számítandó egy hó alatt a fizetésig járó 6% kamatjával, a második fele a leütéstől számítandó 3 hó alatt szintén 6% kamattal ezen kir. törvényszéknél kieszközölt utalvány alapján a kolozsvári kir. adó-mint letéti pénztárnál fizetendő. A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni.
- 5) A megvásárolt ingatlan birtok a vásárlót, az árverés jogerőre

semmiféle hivatalos tudósítás nem érkezett arról, hogy Bolgárországban forradalmi ügynököket vetek volna észre. — Hartington bejárásztó bejelentett resolútióját, melyben a kormány politikáját megátadja, s azt a mostani helyzetért felelőssé teszi. — A felsőházban Derby kijelenté, hogy a porta körirata nézete szerint nem kielégítő és nem alkalmas a békés megoldás eszközölésére, — Granville hétfőn fel fogja hívni a ház figyelmét e tárgyra.

Konstantinápoly. ápril 13. A montenegrói küldöttek ma utoljára érkezték Saviet pasával, ki kerekken kijelentette nekik követeléseik visszautasítását. Ezután a nagyvezér táviratot intézett a montenegrói fejedelmhez, s tudatta vele, hogy miután a békétárgyalások eredménytelenek maradtak, a fegyverszünet nem fog meghosszabbíthatni.

Romániából.

Romániában egy ápril 11-kén tartott minisztertanács elhatározta a tartalékosok behívását. Ugyan e minisztertanács megvitatta Románia további magatartását a bekövetkező eshetőségekkel szemben.

Hol lesz a megütközés.

Az első lövések Oroszország és Törökország közt valószínűleg Ázsiában fognak váltani. A háboru sulyponja mégis csak Európában lesz, minden valószínűség szerint Romániában. Az ázsiai harcotér leginkább érdekli Angliát, mely az uralma alatti mohamedán törzseket nem fogja visszatartani a szent háboruban való részvételtől. S a hangulat Angliában ma nagyon izgatott Oroszország ellen, melyet még nagyban ápol az orosz sajtó, mely Törökország összeomlására fujja a riadót.

Anglia nagymérvű katonai intézkedéseket tesz, hogy az események Ázsiában meg ne lépjen; a suez-osztorán legközelebb nagymérvű angol csapatszállítások várhatók.

Bécsi hír.

Bécsből írják: Itteni magasabb katonai körökben, mint bizonyosat beszélik, hogy a három északi hatalom kormányai közt létrejött megállapodások folytán, mihielyt az orosz sereg átlépi a Pruthot, Ausztria-Magyarország seregeinek azonnal kiadatik a rendelet Bosnia elfoglalására.

Börze-panique.

Párisból távirják, hogy az ottani tőzsdén már e hó 10-ike óta folyton növekvő általános panique uralkodik. Az osztrák értékpapírok négy nap alatt 3 és fél százalékkal csökkentek.

Táviratok.

Bécs, apr. 14. Pétervárról jelentik: A minisztertanács addigi ülésében még határozat nem hozott. A jövő héten Gorcsakoff egy körjegyzéke tudatni fogja a hatalmakkal Oroszország megállapodását. A porta és Montenegró közti érintkezés megszaksztatott. Jonini orosz konsul, ma utasításokkal Montenegróba utazott. Bulgária jövődö organisatora Taherkaskij vasárnap Kisevbe utazik. — Persia notificálta a portának követeléseit Bagdadra nézve.

Bukarest, ápril 14. Ma délután a fejedelemmel nagy tanács tartatik, melyre valamennyi volt kabinetelnök meghívott.

Bécs, apr. 14. A „Polit. Corr.” jelenti Londonból, hogy ott még mindig hisznek egy diplomatiai tény lehetőségében, és hogy Oroszország katonai actiója még nincs közvetlenül kilátásban.

Bécs, ápril. 14. A dunagőzhajózási társulat hírt kapott Kalafatból, hogy a törökök hidat vernek a Dunán. E hírt a társulat a mai gabná-börzén közzétette.

Bukarest, ápril 14. A fejedelmi palotában mai napon tartott nagy minisztertanács elhatározá, hogy a fenyegető helyzettel szemben a kamara ez iránti határozata nélkül, semmiféle övrendszabályokhoz nem nyulnak.

Bécs, apr. 14. Kalafatból jelentik, hogy a törökök már a Dunán hidak építésével foglalkoznak.

London, apr. 14. Reuter ügynöksége jelenti: Pétervárról érkezett magánhírek szerint az orosz hadüzenet nem fog azonnal megjelenni. Oroszország először valószínűleg egy a helyzetet magyarázó jegyzéket fog intézni a nagyhatalmakhoz, vissza fogja hívni a konstantinápolyi követeséget s Törökországban levő összes konsulatit, aztán a császár Kisevfebe megy, s valószínűleg itt fog kiadatik a hadüzenet.

London, apr. 14. Az alsóház tegnap éjjeli ülésében Hardy államtitkár felett Hartington támadásaira. Kijelenté, hogy Törökország válasza a jegyzőkönyvre nem alkalmas a békét helyreállítá-

Az utolsó napok!

T. cz.

Tisztelettel van szerencsénk jelenteni, hogy kolozsvári fiók-üzletünkben az árulást a közelebbi napokban befejezendjük. A számos és tetemes megrendelések, melyekkel a jelenlegi idény tartama alatt megbizattunk, bizonyítékul szolgálnak nekünk, hogy itt és a környékben tetemes vásárlókört szereztünk, s hogy pontos szolgálatunk, solid és szabatos működésünk méltó elismerést nyert. Kérjük T. cz. hogy kolozsvári fióktelepünk feloszlatása után megrendeléseit egyenesen bécsi gyárunkhoz intézni s meggyőződve lenni méltóztatásuk, miként bécsi házunk megrendeléseire különös figyelmet fordítand; e célból kívánatra mindenkinek ingyen szolgálunk összes gyártmányaink legújabb képes árjegyzékével, melyhez teljes kelengyék árulmányzatai is csatolva.

Kolozsvári telepünk még mind el van látva mindenféle **hölgy- és férfi-fehérművel**, zsebkendővel, törölközővel, vásznakkal, asztalneművel, shiffonokkal sat. melyeket a visszér megtakarítása tekintetéből

a kigondolható legolcsóbb, de határozott árban végleg áruljuk.

Bécsi gyárunkhoz szóló megrendeléseket, melyek még itteni fiók-üzletünk közvetítésével bérmentesen lesznek eszközöndök, kérjük minél gyorsabban megtenni, s azokra nézve pontos és legjobb teljesítést biztosítunk.

Tisztelettel:

Beyer M. és társa,

kolozsvári fióktelepe főtér 8 sz. a.

Főtelep Bécsben: I. Spiegelgasse 11. Vászón- és fehérnemű-gyár, alapított 1848-ban.

(138)

(5—5)

összeget (1000 frt) eléri. Ezután, a tiszta jövedelem felett a város rendelkezik. Kétséget nem szenved, hogy a tartaléktőkének más rendeltetése nem lehet, csak az, mit az alapszabály is kijelöl, t. i. hogy az épület javítási költségeit fedezze:

6) a részjegyek teljes kisorsolása után a lövölde minden felszerelésével együtt, az alapszabály értelmében, a város birtokába megy át;

7) a város mint eddig, ugy ezután is két tag által magát képviselteti ugy a választmányi, mint a közgyűlések;

8) e határozatokról a várossal forma szerénti szerződés kötéssék, melynek kereszttulajtele a választmányra bízatik.

A választmánynak e jelentése dr. Haller Károly, Gáman Sigmund, Szabó Károly s Bogdán István felszólalásai után elfogadtatott, s a jegyzőkönyv hitelesítésével Szabó Károly, Gáman Sigmund s Bogdán István bizatván meg, a gyűlés eloszlott.

Klapka az orosz-török háborúról.

A konstantinápolyból nem rég visszatért Klapka tábornok hosszabb cikket közöl egyik bécsi lapban az orosz-török háboru eventualitásáról. Klapka körülbelöl 180,000 emberre teszi azon orosz haderőt, mely a most fölállítva levő déli hadseregből, leszámítva az összekötő vonalak fedezetét, figyelő hadtestekre stb, szükséges csapatokat — Bolgárországban a valódi támadás főmarad. E támadással szemben a törököknek ugy kell berendezni ellenállásukat, hogy azt egy vesztes csata meg ne törje, s ezt ellenben a hosszabb kitarás által erőben és szívósságban nyerjen. A bolgárországi török sereg ereje, melynek e feladatot meg kell oldani, a jelen pillanatban már csaknem 200,000-re megy s ezt a jövő hónapban még könnyen lehet 250,000-re szaporítani.

A dunai vonal mint védelmi vonal csak relatív jelentőséggel bír, mert ha a törökök az egész folyamat Viddintől a torkolatig megzavallva akarják tartani, akkor azon veszélynek tennék ki magukat, hogy egy vagy más ponton áttörnének, s haderejük egy része elragatnék és megsemmisíttetnék.

Ausztria-Magyarország magatartásától fog főleg függeni, hogy mily kiterjedést vehet az orosz hadműveletek köre. Ha Ausztria-Magyarország ellenségesen viseli magát Oroszország iránt, az orosz főparancsnok nehezen fogja magát arra határozni, hogy a Duna balpartját az Olt-vonalat átlépi. Ez eshetőségre való tekintetből határozta el Belgrádban a béke megkötését, hogy így Oroszország ne legyen kénytelen Szerbiának segélyt vinni. Ha azonban Ausztria-Magyarország az oroszok iránt különös barátságosnak mutatná magát, (a mit nem akarunk fölteni) az orosz hadvezérrel könnyen megkísérlés kerülő uton Sophiánál hátban támadni meg a török hadsereget, s egyuttal Bolgárországban ujbló felélesztetni a lázadást.

A Dunán átkelés Klapka szerint vagy Ruscsuk és Szilisztria közt, vagy Galacz és Braila mellett történhetik; s ez utóbbi a két első török vár megerősített volta mellett valószínűbb. A Brailánál való átkelés lehetséges teszi az oroszoknak, hogy a Duna egész alsó folyamát a torkolatig elfoglalják, s ott biztos működési alapot képeszenek, a Bolgárország belseje felé s onnát Konstantinápolyba való nyomulásra. A braila-galaczi átkelés azonban kivül lehetővé teszi az oroszoknak, hogy a török főhaderőt egész erejükkel fölkeressék a Várna, Szilisztria, Ruscsuk és Sumlai várnégyszögben s ezt egy nagy csata elfogadására kényszerítsék.

Ha az oroszok ez utóbbi operációra határozák el magukat, akkor kénytelenek lesznek jobb szárnyukkal a Duna mentén előnyomulni, Szilisztriát cernirozni, esetleg megostromolni, s Ruscsuk szemmel tartására kielégítő haderőt előre vonni.

Az orosz haderőből a Sumla és Várna elleni fő-actióra 120,000 ember maradna még. A második hypothesis volna: ha az orosz főhadsereg azon feladatot tűzné maga elé, első sorban Szilisztriát és Ruscsukot megostromolni, s csak, e

A kereskedőknek.

„Az üzletember kézi könyve” czim alatt Poloz Albert kiadásában Freedley után egy oly tanulságos és annyi czélszerű oktatásokat tartalmazó könyv jelent meg, melyet nem ajánlatunk eléggé összes hazai kereskedőink pártfogásába. A könyv élénk érthető nyelvezet mellett, mondhatnók mulattató stylban azon alapelveket tárgyalja, melyek nélkül egyetlen üzletember sem teljesítheti helyesen feladatát. Kiterjeszkedik az üzleti élet minden ágára, minden jelentősebb mozanatára, élvezeti a tanult egészen a milliómossig és mindet a legnemesebb erkölcsi és hazafias irányban teszi.

A könyv Észak-Amerikában látott először napvilágot és ott ritka feltűnést keltvén, százezernél több példányban kelt el.

Kereskedelmi irodalmunknak, mely ugy szólván nem is létezik, bizonyára szolgálatot tett lefordításával a kiadó.

A könyv ára 3 frt.

Izlettetül im itt közlünk belőle egy részletet:

Hogy lesz az emberből milliós? Ki tudna e kérdésre felelni? Csaknem biztosan megjelölhetni az útát, a mely vagyonhoz és önállósághoz vezet; de ép oly könnyen meg lehet mondani, miképpen kezdje valaki, hogy kitűnő költő, művész vagy hadvezér legyen, valamint utasítást adni, miként lehessen milliókat gyűjteni. Rendkívüli gondolatok és rendkívüli emberek ritkák, s ha eltekintünk a szeélyes szerencsétől, a mely a badart gyakran a bölcs elé helyezi, ugy fogjuk találni, hogy csak kevés, lángész és talensum által különösen kitűnített ember részesül törekvésének ily gazdag jutalmában. Szinte ugy tűnik fel, mintha ez nehezebb lenne, mint egyéb valami; ha átlapozzuk a történelmet, az emberi munkásság minden ágára nézve találunk kitűnő, lánglángú embereket nem csekély számban, hanem a nagy pénzfejedelmek sora nem hosszú; milliómost találhatni ugyan minden nagy kereskedő városban, de mily kevés van ezek közt, a kik gazdagságukat csak saját törekvésüknök és nem a szerencsének köszönik.

Sokan, a kik megtalálták a gazdagság arany kapuinak kulcsait, hátrahagyták a világnak, miként sikerült ez nekik, és az elveket és alapigazságokat, a melyeket követtek és a melyeket az elért siker okaiul tekintettek, nyíltan megmondták. Mulatság és oktatás végett nehányat itt előadunk.

Rothschild. Gentz Frigyes írja: „Az a kérdés, hogyan volt képes Rothschild mindazt, a mit teljesített, oly rövid idő alatt fölvállalni és véghezvinni, kétségkívül nem egy kereskedelmi és politikai főt foglalkoztatott már. Tán kevésbé bajos megfajteni, mint köztönségesen” hiszik. A ki a nélkül, hogy véletlenek főnádajon, elég érzékkel bír föl-fogni, hogy az eredmény minden nagy üzletben nem csak a kedvező pillanat választásától, hanem inkább elismert alapföltételek szigorú teljesítésétől függ, az nem sokára át fogja látni, hogy mindenekelőtt két elv volt, a melyet e ház soha sem tévesztett szem elől, s a melynek, okos üzletvezetés és kedvező tervezetek felhasználása mellett, bizonyoson mai virágzása legnagyobb részét köszönheti.

Ez elvek egyike volt, a mely az öt fivért arra határozta, hogy minden üzletüket folytonos és szakadatlan egysülésben folytassák.

Az atya halála óta, minden ajánlat, bárhonnan jött legyen, közös tanácskozásuk tárgyát képezte; minden csak némileg jelentékeny műveletet megbeszélő terv szerint egye-sült erővel hajtottak végre; mindegyik egyenlően részesült az eredményből.

Ámbár lakásuk több év óta távol volt egymástól, e körülmény még sem zavarható soha szoros egyetértésüket; sőt azt az előnyt nyújtá, hogy a dolgok állásáról különböző főpiacokon teljesen értesülve, saját lakhelyén az

sag és megbízalom.

„Nagy tévedés,” írja, „hogy csupán pénz lenne szükséges valamely üzlet sikeres folytatására. Ha az ember feje és kezei az üzletre alkalmasak, lesz nem sokára elég tőkje. Életemben tett szemléldéseim bizonyossá tesznek, hogy legalább kilencz-tizedrésze azoknak, a kik sikert mutatnak fel az üzletben, kezdetben nem birtak más tőkével, mint saját fejükkel és kezükkel. A szorgalomra, észtehetségre, kitartásra minden állás, minden üzlet egyenlő tört nyújt, s a ki e tulajdonokkal bír, előbb-utóbb eredményre jut törekvésében. Hanem hogy egy kezdő elérje e szerencsés célt, nem szabad esábitólag intő kilátások által letéreltetnie magát újtárol. Meg kell edznie magát választott hivatásához, s célját folyton szem előtt kell tartania. Az üzlet első nagy célja, hogy önállóságot nyújtson, azaz, hogy eszközt adjon az életfenntartásra a nélkül, hogy ezért valaki iránt lekötölvé legyen; a mit ezen feljül szerzünk, gyarapítja a hatalmat, jót tehetünk, s növeli befolyásunkat.”

Barnum Ph. T. a híres speculáns és realamgyártó, mondja, hogy tizenkét év alatt egy millió dollárt gyűjtött, s e fényes eredményt egyedül a nyomdafesték folytonos használsának köszöni. E könyv számára következő igen becses szabályt irt:

„Válaszd azt az üzletágot, a mely leginkább megegyez egyéni izlésséddel s a mely jellemednek és vérmérsékednek legjobban megfelel. Némely ember született mechanikus, más határozott ellenszennyvel viseltetik minden iránt, a mi gép nevet visel. Az egyiknek természetes hajlama van ezen foglalkozáshoz, a másiknak amához. Mint kereskedő soha se tudtam valamire menni. Híjában volt minden törekvésem. Soha sem elégedtem meg szilárd jutalommal, a természet speculánsát teremtett, mig mások ugy remülnek minden speculatiótól, mint a méregtől. Válassza tehát mindenki azt a foglalkozást, a mely legjobban talál hozzá.

Tartsd meg szentül szavadat. Soha sem ígérj semmit, hogy azt betű szerint, maga idejében, egy percze is ne teljesítsd. Az üzletemberre nézve mi sem becsesebb, mint az a hír, hogy mindig pontosan meg szokta tartani ígértét. A ki e szabályt szorosan követi, annak mindig rendelkezésére áll ismerősei erőszénye s hamar szerez magának egy sereg oly barátot, a kikre minden esetben számíthat.

A mit teszesz, azt tedd egész erődből. Dolgozzál éjjel-nappal, ha szükséges; kísérs meg mindent, s ne halaszd a közelebbi órára, a mit azonnal megtehetsz. A mi megérdemi, hogy megtegyük, azt is megérdemi, hogy jól teljesítsük. Sokan szerencznek az által vagyot, hogy alaposan folytatják üzletüket, mig mások örökké szegényeknek maradnak, mert teendőjüket és kötelességüket csak félig és felületesen végzik. Becsületvágy, erély, szorgalom és kitartás elkerülhetetlenek valamely üzlet sikeréhez.

Remélj, de ne alkoss magadnak légvárakat.

Sokan maradnak szegényekül, mert folyton könnyelmű képzelgésben élnek. Minden kilátás a nyereségre már biztos nyereségként tűnik fel előttük. Ezért kapkodnak majd ide, majd oda, de mit sem tesznek alaposan.

Ne oszd meg erődet. — Folytass egyszerre csak egy üzletet s maradj ehez hű, mig kezdedben van a siker, vagy mig elhatároztad más üzlethez fogni.

Ha valakinek osztatlan figyelmé egy tárgyra van összpontosítva, akkor lelke folyton újabb javításokat fog kitalálni, a melyeket mellőzne, ha feje egyszerre tíz-husz másféle tárggyal lenne elfoglalva. Sok kincs subant ki azok kezei közül, a kik egyszerre sokfélével foglalkoztak.

Légy elővigyázó az üzletszemélyzet választásában. Ne fogadj rossz erkölcsű és szokásu embert szolgálatodba, ha mást is kaphatsz a betöltendő állomásra. Többnyire szerencsés voltam üzletembe derék, megbízható embereket kaphatni, s e jótéményt nem köszönhetem eléggé a gondvi-